

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139966019568/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Nr. 299. - XVI.

1.

I Dag skal alting siunge,
Hvad Hierte har og Tunge.
Sink og Basun her frem!
See! See hvor JEsus farer,
Med Seraphine Skarer,
Igiennem Skyen hiem.

23

2.

O see! den Engle-Vrimlen
Omkring Guds Stoel i Himlen,
Ved Lyden af hans Trin!
Den gamle udsf Dage
Selv rejser sig at tage
Imod sin Benjamin.

3.

Sid hos min højre Side!
Sid, siger han, du blide,
Al Verdens Liv og Soel!
Guds Hær med Lofsangs Toner,
Og alle Ældstes Kroner
Blev kast for Lammets Stoel.

Nr. 299 - XVI. Original. En himmelfartssalme. Til grund ligger evangeliet til Kristi himmelfartsdag, Mk. 16, 14-20, hvoraf v. 19 er benyttet. Salmen skildrer i v. 1 selve himmelfarten og derpå i v. 2-3, hvorledes Sønnen bliver modtaget i himlen af Fæderen, englene og øde ældste; v. 4 tilskynder til udmøntet at følge den himmelfarne. Det hele har en gripende vickelighed som et syn, digtoren ser og rives med af (*see! see. 1, 4 -- a see. 2, 1 -- far efter ham. 4, 2*). -- 1, 3: Sink! zinks, krunhorn. -- 1, 5: Seraphine] serafers, se Es. 6, 2 flg. -- 1, 6: Ap. 6, 1, 9. -- 2, 1-2: Engleskaren samler sig om Guds trone (Stoel) for at være med ved modtagelsen. -- 2, 4: den gamle udsf Dage! Gud som der, der er fra evighed, Dan. 7, 9. 13. 22. -- 2, 6: sin Benjamin] måske at forstå ud fra 1. Mos. 35, 18, hvor Jakob afviser navnet Benoni, «min smertes søn», og giver sønnen navnet Benjamin, «lykkens søn» (Den danske Salmebog, nr. 216), eller svarere ud fra 1. Mos. 44, 20 flg., hvor Jakobs kærlighed til Benjamin skildres som så stor, at det er ham umuligt at undvære denne søn. -- 3, 4-5: Guds Hær] englene, 1. Mos. 32, 1-2 (Guds hær: nu ændret til «Guds lejre»); Jos. 3, 14; Lk. 2, 13; de Ældste] i Joh. Åb. fire og tyve kronede himmelvæsener, der omgiver Guds trone; de yder Gud hyldet ved at kaste deres kroner ned for ham, Joh. Åb. 4, 4. 10. Hær og Kroner er subjekt til Hær kast. For englenes vedkommende er meningen, at de kaster sig ned i tilbedelse.

4.

Hvad gjør du her tilbage?
Far efter ham saa fage,
Som Duen fløj, min Aand!
Far hen at see den søde
Guds Søn, som for dig døde,
Med Almagts Spiir i Haand!

Nr. 300. - XVII.

1.

Glæde o Glæde! til Guddommens Sæde
Vor JEsus opfoer. 24
Helvede hæver, og Himlene svever
I siungende Chor.
Vægternes Raaben, at Himlen er aaben,
Opvækker vor Jord.
Glæde o Glæde &c. &c.

2.

Zion ved Sagen er gaudske hentagen
Af inderlig Lyst;
Glemmer sin Trængsel, og mører sin Længsel
Med Samlingens Trøst.
Hvad gjør hun siden? hun venter paa Tiden,
Som fattig paa Høst.
Zion ved Sagen &c. &c.

4, 2: *fage*] hurtigt. — 4, 3: *som Duen fløj*] Brix (Analyser og Problemer I, 1933, s. 322) mener, at *fløj* her er imperativ = flyv; men denne form kendes udelukkende fra Fyn (P. Diderichsen). — 4, 6: *Jr. 51, 28, 18; Ef. 1, 20-23.*
Nr. 300 — XVII. Original. En himmelfortsættelse. — 1, 1-2: *Mk. 16, 19.* — 1, 5: *Vægtterne*] måske englene, Dan. 4, 13, *Jr. nr. 287, 1, 1*; måske præsterne, nr. 290, 8, 5; *Himlen er aaben*] Jesus har ved sin himmelart åbnet os adgang til himlen, se *Hebr. 10, 19-20.* — 2, 1: *Sagen*] det store, som er sket; *hentagen*] henryet el. betaget. — 4, 2: *Lyst*] glæde. — 2, 3: *mører*] opmuntret. — 2, 4: *Samlingens Trøst*] den trøst, som ligger i at skulle samles med Jesus. — 2, 6: *hun*] Zion; *Tiden*] den tid, da »samlingen« skal ske, vel ved Jesu genkomst.